

FANDENS OVERMAND.

Folkekomedie i 5 Akter af Th. Overskou.
(1854. Kasino.)

Mel. af „Les filles de marbre.“

Allegro giocoso.

I.

Asmodæus.

V. 1. Hvor med vin-des Glans og Hæ-der, og den Glut, Du bej-ler
V. 2. Al-le Li-vets Har-mo ni-er er i Guldets En-sklang

1. til? Hvad frem-tryl-ler Li-vets Glæ-der i et yp-pigt Far-ve-spil? Stik-ker
2. lagt. Sor-gen jub-ler, Ha-det ti-er ved dets To-nes Tryl-le-magt! Ei dets

1. i Ta-lent og Dy-der hin vid-un-der-li-ge Magt, som selv Lyk-ken blindt ad-
2. Kraft, som El-skovs Flamme, dæm-pes kan af Ti-dens Haand; e-vig hol-der den de

1. ly-der, og har ri-ge Of-fre bragt? som selv Lyk-ken blindt ad-ly-der, og har
2. sam-me Magter i sit Sla-ve baand, e-vig hol-der den de sam-me Magter

Chor

ritenuto.

a tempo.

1. ri-ge Of-fre bragt? Nej, nej! Nej, nej! Der i den fin-des ej! Vid og Aand ej Lykken blot med Guldet
 2. i sit Sla-ve-baand. Nej, nej! Nej, nej! Dets Kraft forsvin-der ej! Naar vi blot med Guldet

1. standse, men ved Guldets Klang den fro dvæ-ler, for med Glædens Kiran-se, rigt dets Ej-er at om-det til den be-
 2. klinger, kommer Lykken al-tid fro, den vort Øn-ske op-fyldt bringer, for vi

a tempo.

1. sno!
 2. tro!

1. Se! her-i Mag-tens Aander bo!
 2. Se! her-i Mag-tens Aander bo!

1. Ja her-i Magtens Aan-der bo!
 2. Ja her-i Magtens Aan-der bo!

Marcia. Asmodæus.

II.

V.1. Til Opbrud Trommengaar og Fa-nen vaj - er!
 V.2. I Solglands Ba-jo-net - ters Mylralt bliu - ker;

p *f*

1. Tor - ni - stret paa, og lystigt ud til Sej - er!
 2. til Kamp for Fæ - dre - lan - det Æ - ren vin - ker!

p *mf*

1. „Sø - de - ste Sol - dat, gaar du fra din Skat?“ „Jamin Eng - le - glut, el - lers bli'r jeg skudd!
 2. „O min elsk - te Ven, kommer du i - gen?“ „Jahvis Dø - den ej afskær mig min Vej!“

p

1. Ret Jer! Tor - ni - stret paa, og lystig ud til Sej - er! ud til
 2. Ret Jer! Til Kamp for Fæ - dre - landet Æ - ren vin - ker, Æ - ren

1. Sej - er, ud til Sej - er, frem - ad marsch! Tor - ni - stret paa, og ly - stig ud til
 2. vin - ker, Æ - ren vin - ker, frem - ad marsch! Til Kamp for Fæ - dre - lan - det Æ - ren

1. Sej - - er! ud til Sej - er! Frem - ad marsch! Frem - ad marsch!
2. vin - - ker, E - ren vin - ker, frem - ad marsch, frem - ad marsch!

V. 3.

Han Dødens Hug paa Fjendens Skandse henter;
Med Længsel ham forgæves Pigen venter.

Fjendehænder gav
Ham en ukendt Grav;
Og i hendes Savn
Lever kun hans Navn!

Han faldt!— og mindes kun af Pigen, som ham venter.
Fremad marsch!

Andantino.

Maria.

L. Spohr.

III.

V1. Ei - a - po - pej - e, hvor slumrer du sødt!
V2. Ei - a - po - pej - e, mit sø - de - ste Nor,
Mo - der dit Lej - e har
følg Herrens Vej - e, naar

1. redt dig saa blødt;
2. du bli - ver stor!
og de Guds eng - le, som vog - te de Smaa, blidt i din Drøm deres
Alt, hvad jeg øn - sker, min Glut, er, at du al - tid kan slumre saa

1. Guld - har - per slaa!
2. ro - ligt som nu!

Andante.

IV.

p

p Josef.

1. O, det Of - fer, jeg har bragt for at vin - de mig din

Haand, vid ne skal: ej jordisk Magt, bry - de kan min Troskabs Baand! *f*

p

For maa - ske dig kun at tryk *3* ke én - gang

til min Barm som Brud, jeg har vo - vet Liv og Lyk *3* ke ja mit

Hjær - *3* - tes Fred med Gud. Mer end Løf - *3* - te, mer end Ed *3* for min

Kær - *3* - lig - hed Du har den til Ræd - slens skumle Bred *3* i min

Haab - - - løs_hed mig bar, den til Ræds - - lens skumle Bred i min

Haab - - - løs_hed mig bar.

In - gen Tvivl din Sjæl kan gem - me om at alt du er for

mig, kun - de Du Ma - ri - a glem - me hvad jeg væ - ret har for dig. Nej jeg

al - - drig skal for - glem - me hvad Du væ - - ret har for mig, Nej jeg

al - - drig skal for - glem - me hvad Du væ - ret har for mig. *ritard.* *a tempo* *dolce p*

pp